

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
ว่าด้วยการกำหนดสถานที่อื่นและการเรียกบุคคลมาเพื่อให้ข้อเท็จจริง
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่มาตรา ๔๘ (๔) และมาตรา ๕๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดว่าพนักงานคุมประพฤติ และนักสังคมสงเคราะห์อาจเรียกบุคคลซึ่งสามารถให้ข้อเท็จจริงมาพบที่สถานที่อื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และเพื่อให้การเรียกบุคคลซึ่งสามารถให้ข้อเท็จจริงเป็นไปโดยเรียบร้อยอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการกำหนดสถานที่อื่นและการเรียกบุคคลมาเพื่อให้ข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานพินิจ

ข้อ ๔ ให้พนักงานคุมประพฤติ หรือนักสังคมสงเคราะห์เรียกบุคคลที่สามารถให้ข้อเท็จจริงมาพบที่สถานที่สถานพินิจ เว้นแต่มีเหตุต่อไปนี้ จึงให้พนักงานคุมประพฤติ หรือนักสังคมสงเคราะห์เรียกผู้ที่จะให้ข้อเท็จจริงไปพบยังสถานที่อื่น คือ

(๑) เพื่อความสะดวกของผู้ที่จะเรียกมาให้ข้อเท็จจริง

(๒) เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์แก่คดี

(๓) เพื่อความปลอดภัยของผู้ที่จะให้ข้อเท็จจริง

(๔) มีเหตุผลและความจำเป็นอื่นอันสมควร

ข้อ ๕ สถานที่อื่น ที่พนักงานคุมประพฤติ หรือนักสังคมสงเคราะห์จะเรียกผู้ที่จะให้ข้อเท็จจริงไปพบเพื่อให้ข้อเท็จจริง นั้น ต้องมีลักษณะดังนี้

(๑) เป็นสถานที่ที่ปลอดภัย

(๒) มีความเป็นส่วนตัว ไม่เป็นการประจาน หรือก่อให้เกิดความอับอายแก่ผู้ที่จะมาให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ทำให้ผู้ที่จะให้ข้อเท็จจริงรู้สึกถูกกดดัน และ

(๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการ

ข้อ ๖ สถานที่ดังต่อไปนี้ ให้พนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์ สามารถเรียกผู้ที่จะให้ข้อเท็จจริงมาให้ข้อเท็จจริงได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการ แต่ต้องมีลักษณะตามข้อ ๕ (๑) และ (๒) คือ

- (๑) สถานศึกษา หรือสถานที่ทำงานของเด็กหรือเยาวชน หรือผู้เยาว์
- (๒) สถานที่ราชการ หรือที่ทำการของฝ่ายปกครอง
- (๓) โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล
- (๔) ศาสนสถาน
- (๕) สถานสงเคราะห์ หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพ

ข้อ ๗ เมื่อมีบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่ให้ข้อเท็จจริงได้มายังที่ทำการสถานพินิจ และเป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนแจ้งการจับกุมหรือแจ้งการดำเนินคดีแล้ว หรือศาลมีคำสั่งให้สืบเสาะข้อเท็จจริง ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการถามข้อเท็จจริงผู้นั้นไว้ทันที

ในการถามข้อเท็จจริงอาจดำเนินการโดยพนักงานคุมประพฤติ หรือนักสังคมสงเคราะห์เจ้าของคดี หรือมอบหมายให้พนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์คนอื่นดำเนินการแทน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ไม่สามารถถามข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จได้ หรือจำเป็นต้องได้เอกสารสำคัญมาประกอบการถามข้อเท็จจริง ให้พนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์จัดทำใบนัด ระบุวัน เวลา สถานที่ให้มาพบในภายหลังพร้อมทั้งสำเนาเก็บในสำนวนด้วย

ข้อ ๙ หากพนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์ ได้รับมอบหมายให้สืบเสาะข้อเท็จจริงคดีใดแล้วบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย คู่ความหรือพยานที่คู่ความกล่าวอ้างไม่มาพบพนักงานคุมประพฤติ ให้พนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์จัดทำหนังสือเรียกบุคคลดังกล่าวมาที่สถานพินิจหรือสถานที่อื่นที่กล่าวข้างต้น โดยส่งไปตามที่อยู่ที่ปรากฏในสำนวนหรือจากการตรวจสอบจากข้อมูลทะเบียนราษฎร

ในกรณีที่สามารถเรียกบุคคลด้วยการติดต่อสื่อสารทางอื่นได้รวดเร็วกว่าให้กระทำได้ แต่ต้องจัดให้มีการบันทึกวิธีการติดต่อสื่อสาร วันและเวลาไว้ในสำนวนเพื่อเป็นหลักฐานด้วย แต่หากติดต่อสื่อสารทางอื่นไม่ได้ผลให้รีบออกหนังสือเรียกโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียกหรือการเรียกบุคคลด้วยการติดต่อสื่อสารทางอื่นดังกล่าวในข้อ ๙ ให้กำหนด วัน เวลา และสถานที่ให้มาพบ รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์และชื่อของพนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์ผู้เรียก พร้อมทั้งแนบแผนที่ของสถานที่ดังกล่าวแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ บุคคลที่จะเรียกมาให้ข้อเท็จจริงนั้น นอกจากบุคคลตามข้อ ๙ แล้ว ให้หมายรวมถึง นายจ้าง ครู ผู้เสียหาย ผู้ปกครองผู้เสียหายกรณีผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ หรือบุคคลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือเยาวชน โดยพนักงานคุมประพฤติหรือนักสังคมสงเคราะห์พิจารณาแล้วเห็นว่าการให้ข้อเท็จจริงนั้นจำเป็นแก่คดี

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

รัชชชัย ไทยเขียว

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน